

4. Серватко Т. Проблемы борьбы с организованной преступностью в Польше и в Украине : дис. ... канд. Юрид. Наук / Т. Серватко. К. : Институт государства и права имени В.М. Корецкого, 2002. 207 с.

**Полоз А.М.**

Слухач магістратури Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції  
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

**Юр'єв Д.С.**

викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань  
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

**ПРОТИДІЯ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ: ПРОБЛЕМИ ТА  
МОЖЛИВОСТІ НАБЛИЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА  
ДО ЗАКОНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ**

В умовах сучасності все більшої актуальності набуває проблематика активного функціонування діяльності організованої злочинності, що сама по собі створює найбільшу небезпеку для політичного та економічного розвитку багатьох країн світу. Безпосередня активізація організованої злочинності визначається характерною рисою для всіх держав світу, що певним чином перебувають на етапах трансформації. Саме тому відповідна проблема, яка стосується організованої злочинності, цілком торкнулася і нашої країни, і, на сьогодні, становить для України загрозу національній безпеці. Задля подолання та подальшого викоренення даної негативної ситуації, необхідним постає факт того, що окремим країнам світу потрібно створити певну систему спільних скоординованих дій світового співтовариства, у тому числі це стосується усунення безпосередніх суперечностей між законодавством різних держав.

Наша країна все більш активно демонструє своє безпосереднє бажання інтегрувати до європейської спільноти, яка відповідним чином характеризується високим рівнем розвитку саме демократії, пріоритетів прав людини, верховенством права, а також безпосередніми високими стандартами безпеки та рівня життя всього населення, реальною дією принципу невідворотності покарання. Останнє певним чином свідчить про те, що особи, які безпосередньо вчинили протиправні діяння відносно людей, суспільства та держави в цілому, не зможуть уникнути покарання, яке чітко визначається статтями чинного законодавства країн Європейського Союзу.

Зазначимо, що безпосередній вхід до європейської спільноти для нашої незалежної країни, а також зміцнення демократичних інститутів стає неможливим через наявність негативних впливів корупції та організованої злочинності. Виходячи із аналізування законодавства та ситуації країн Європейського Союзу, висвітлюється те, що певною специфічною ознакою

сучасної організованої злочинності саме на Європейському континенті є те, що відповідні спільноти злочинців безпосереднім чином взаємодіють переважно у рамках не ієрархічних, етнічно однорідних об'єднань, а вільних злочинних мереж, а тому найбільш небезпечні злочинні угруповання не завжди мають сталу, чітко визначену організаційну будову.[1]

Поступове приведення українського законодавства у сфері протидії організованої злочинності у відповідність до загальновизнаних Ради Європи, а також норм та положень права Європейського Союзу, в тому числі розробка нових нормативно-правових актів є безпосередніми практичними діями, які в подальшому можуть призвести до втілення в життя реформи в правовій сфері, вдосконалення вітчизняного законодавства та впровадження нових ефективних моделей запобіжної діяльності.

Необхідним є зазначити саме поняття організованою злочинності, яке чітко визначається в Законі України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», а саме що це сукупність кримінальних правопорушень, що вчиняються у зв'язку із створенням та діяльністю організованих злочинних угруповань.[2] Також, зазначимо, що види та певні ознаки цих кримінальних правопорушень, а також кримінально-правові заходи щодо осіб, які безпосередньо вчинили такі кримінальні правопорушення, встановлюються Кримінальним кодексом України.[3]

Щодо заходів, що діють в нашій країні, які направлені на здійснення протидії та запобігання злочинності, в тому числі і організованої, а також ті, що певним чином зосереджені на здійснення правоохоронними органами заходів, безпосередньо спрямованих на усунення тих чинників, які впливають на підвищення рівня злочинності, зазначимо: що дані заходи полягають у виявленні найбільш повного кола чинників, які сприяють розвитку організованої злочинності та прийняття відповідних рішень відносно їх нейтралізації та усунення; безпосереднє виявлення осіб, які готуються до вчинення кримінальних правопорушень та вчасне припинення даної діяльності та протидія їх повторенню.[4] Дані заходи, відповідним чином здійснюються спеціальними органами, діяльність яких цілком направлена на проведення оперативних заходів з метою отримання відомостей стосовно тих процесів, які відбуваються у злочинному середовищі та відповідно документування протиправної діяльності злочинних формувань.

Отже, можемо зробити висновок, що протидія організованої злочинності є нагальною проблемою не тільки в нашій країні, а також в країнах європейської спільноти, адже безпосередня активізація організованої злочинності визначається характерною рисою для всіх держав світу, що певним чином перебувають на етапах трансформації. Саме тому, необхідні зміни законодавства, його норм та положень відповідно до нормативно-правових актів країн Європейського Союзу, що в подальшому надасть змогу Україні наблизитися до вступу до Європейського Союзу.

### Список використаних джерел:

1. Шостко О. Ю. Протидія організованим злочинності в європейських країнах: О. Ю. Шостко. Х.: право, 2009, 400 с.
2. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12#Text>
3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 №2341-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. №25-26.
4. Сергєєва Д. Б. Напрями використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному процесуальному доказуванні. Вісник кримінального судочинства, 2018. 81–91 с.

#### **Пилипенко Б.К.**

здобувач вищої освіти 4-го курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

#### **Кисельов А.О.**

кандидат юридичних наук, доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності ФПФПКП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

## **ЗНАЧЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ НПУ ЩОДО ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ**

Конфіденційне співробітництво використовується лише для виконання покладених на органи, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність завдань а також для вирішення питань визначених законодавством. Загальні засади конфіденційного співробітництва визначаються положеннями ст. 275 КПК України.

Під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій слідчий має право використовувати інформацію, отриману внаслідок конфіденційного співробітництва з іншими особами, або залучати цих осіб до проведення негласних слідчих (розшукових) дій у випадках, передбачених КПК України [1], хоча на практиці фактично здійснює оперативний працівник за дорученням слідчого.

Водночас, відносячи конфіденційне співробітництво до переліку НС(Р)Д, В.Г. Уваров наголошує, що такий спосіб отримання інформації має бути виключений із системи слідчих дій та отримати окремі нормативно-правові акти за межами процесуального законодавства як захід отримання розвідувальної та контррозвідувальної інформації [2, с. 168]